

7 De vergunning tot vestiging

7.1 Indiening van aanvragen om een vergunning tot vestiging

7.1.1 Indiening bij de korpschef

De aanvraag om een vergunning tot vestiging moet worden ingediend bij de korpschef. Dit geldt ook, indien de beslissing op de aanvraag genomen wordt door de Minister van Justitie. In het belang van de behandeling van de aanvraag en van het toezicht op vreemdelingen verdient het aanbeveling dat de vreemdeling de aanvraag in **persoon** bij de korpschef indient.

7.1.2 Vereisten waaraan bij de indiening van een aanvraag moet worden voldaan

7.1.2.1 *Indiening van de aanvraag door middel van het voorgeschreven formulier*

De aanvraag moet schriftelijk en in tweevoud worden ingediend door middel van het voorgeschreven formulier (bijlage 4 W, onder e, opgenomen in Deel D).

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning tot vestiging dient een **legesbedrag** van f 500 te worden betaald.

Indien de aanvraag wordt ingediend door middel van een brief die de bewoordingen van het toepasselijke formulier volgt en alle gevraagde gegevens omvat, dan dient deze – met inachtneming van de overige in 7.1.2 genoemde vereisten – in behandeling te worden genomen.

7.1.2.2 *Ondertekening van de aanvraag*

De aanvraag moet zijn ondertekend door de vreemdeling zelf of door diens wettelijke vertegenwoordiger.

Als zodanig gelden uitsluitend een ouder, voogd of curator (dus niet een advocaat of zaakwaarnemer).

Indien **degene** die een aanvraag namens een minderjarig kind wenst in te dienen niet diens wettelijke vertegenwoordiger is, dient de korpschef betrokkene drie maanden te geven om dit gebrek te herstellen. Dit is mogelijk hetzij doordat betrokkene hier te lande in de voogdij voorziet, hetzij doordat de wettelijke vertegenwoordiger van het kind in het land van herkomst de aanvraag namens dat kind ondertekent. Indien dit in redelijkheid niet van betrokkene kan worden gevergd en het kind bovendien 12 jaar of ouder is, kan genoeg worden genomen met ondertekening door het kind zelf.

Indien na afloop van de termijn van drie maanden de wettelijke vertegenwoordiging niet is geregeld en het kind is jonger dan 12 jaar, dan dient de aanvraag overeenkomstig het gestelde in 7.1.3 buiten behandeling te worden gelaten.

7.1.2.3 *Het vragen van gegevens aan de vreemdeling (art. 4:2 Awb j° art. 58 Vb)*

Ingevolge art. 4:2 Awb dient de vreemdeling bij de indiening van de aanvraag al die gegevens en bescheiden te verstrekken, die nodig zijn voor het nemen van de beslissing op de aanvraag en waarover hij redelijkerwijs kan beschikken.

De korpschef kan de vreemdeling vragen (en **zodanig** vorderen) gegevens te verstrek-

ken die hij voor de behandeling van de aanvraag nodig acht. Hij kan de vreemdeling eventueel vorderen daartoe in persoon te verschijnen.

7.1.2.4 Gegevensverstrekking in persoon

Heeft de vreemdeling een aanvraag om verlening van een vergunning tot vestiging ingediend, maar is hij daartoe niet in persoon bij de korpschef verschenen, dan wordt hij opgeroepen om in persoon de gegevens te verstrekken die de korpschef nodig acht voor de behandeling van de aanvraag (art. 58 Vb).

De vreemdeling wordt – zo nodig in twee fasen – opgeroepen door toezending van:

- a. een aanvraag om in persoon te verschijnen overeenkomstig formulier D13;
- b. een vordering om in persoon te verschijnen overeenkomstig formulier D14.

Het niet voldoen aan deze vordering is een strafbaar feit (art. 44 Vw).

7.1.3 Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandelingnemen van een aanvraag

Indien niet wordt voldaan aan de vereisten voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning tot vestiging, dient de aanvrager in de gelegenheid te worden gesteld het gebrek te herstellen. De vreemdeling moet hiertoe een redelijke termijn worden gegund. In het algemeen is een termijn van twee weken voldoende.

Alleen wanneer de wettelijke vertegenwoordiging van een minderjarige geregeld moet worden, dient een termijn van drie maanden te worden gegund.

De korpschef is hierbij gemachtigd om in zaken waarin de Minister van Justitie bevoegd is te beslissen, een termijn te stellen waarbinnen de aanvrager in de gelegenheid wordt gesteld om het gebrek te herstellen.

Indien het gebrek niet wordt hersteld, kan de aanvraag buiten behandeling worden gelaten (art. 4:5 Awb). Indien hiertoe wordt besloten, dient de aanvrager binnen vier weken na ommekomst van de gegunde termijn, dan wel nadat de aanvrager heeft gereageerd, hiervan in kennis te worden gesteld.

Dit moet gebeuren bij beschikking. Hiervan kan gebruik worden gemaakt van model D29-1B.

Na ommekomst van de bovengenoemde termijn van vier weken dient de aanvraag in behandeling te worden genomen.

Aanvragen die niet in behandeling worden genomen omdat de aanvrager niet in persoon is verschenen, worden afgedaan door middel van een beschikking overeenkomstig model D15. De beschikking wordt aangetekend verzonden naar het adres dat namens of door de vreemdeling in de aanvraag is vermeld.

Zie voor kennisgeving van beschikkingen verder 10.

7.2 Het in behandeling nemen van aanvragen

Aanvragen waarbij aan alle genoemde vereisten in 7.1.2 is voldaan, moeten in behandeling worden genomen, ongeacht het tijdstip van indiening.

7.2.1 De aanvraag is ingediend door middel van een formulier

Beide exemplaren van de aanvraag worden door de korpschef voorzien van de datum van ontvangst, dienststempel en ondertekening.

Eén exemplaar wordt aan de vreemdeling teruggegeven of toegezonden. Het andere exemplaar is bestemd voor de administratie van de korpschef.

7.2.2 De aanvraag is ingediend door middel van een brief

De korpschef tekent op de brief de datum van ontvangst aan en plaatst een dienststempel en handtekening. De brief wordt bewaard in de administratie van de korpschef. De korpschef geeft schriftelijk kennis aan de vreemdeling van het feit dat zijn aanvraag in behandeling is genomen.

In de kennisgeving moet de datum van ontvangst van de aanvraag worden vermeld.

7.2.3 Toestemming om hangende de beslissing op de aanvraag in Nederland te verblijven

De vraag of het een vreemdeling wordt toegestaan om hangende de beslissing op zijn aanvraag in Nederland te verblijven, wordt door de korpschef door middel van de daartoe bestemde sticker (D12 - 1A Vc) een aantekening gesteld in het identiteitspapier van de vreemdeling of op een afzonderlijk inlegvel. Deze sticker is een bescheid waaruit rechtmatig verblijf blijkt als bedoeld in art. 8a Vw. De sticker dient door de korpschef te worden voorzien van een dienststempel en te worden ondertekend (art. 38, tweede lid, W).

De sticker heeft een geldigheidsduur van zes maanden, tenzij eerder een niet-inwilligende beslissing wordt genomen op de aanvraag. In voorkomend geval zal de GBA-code niet meer overeenkomen met het bescheid waaruit het rechtmatig verblijf blijkt, zodat de vreemdeling niet (meer)voor bepaalde voorzieningen in aanmerking zal komen.

Indien na deze zes maanden nog geen beslissing op de ingediende aanvraag is genomen, kan opnieuw een sticker worden geplaatst met een geldigheidsduur van maximaal zes maanden. De vreemdeling is zelf verantwoordelijk voor het verkrijgen van deze nieuwe sticker en wordt daartoe niet opgeroepen door de korpschef.

Op de sticker worden de volgende onderdelen ingevuld:

- het crv-nummer;
- het procedurenr. (het procedurenummer uit het Vreemdelingenadministratiesysteem);
- aanvraag ingediend voor een vergunning tot vestiging (datum) (de woorden 'verlenging aangevraagd' en 'verblijf' doorhalen);
- arbeid wel/niet toegestaan; tewerkstellingsvergunning wel/niet vereist (wat niet van toepassing is doorhalen);
- geldig tot (datum; dat is zes maanden na afgifte sticker);
- pp nr. (het nummer van het identiteitspapier).

7.2.4 Verhuizing van de vreemdeling naar een andere gemeente hangende de beslissing op de aanvraag

a. De aanvraag is in behandeling bij de korpschef

Bij vertrek van de aanvrager naar een andere gemeente, hangende de beslissing op de aanvraag, zendt de korpschef de aanvraag ter verdere afhandeling toe aan de korpschef van de politieregio waaronder de gemeente waarheen de vreemdeling is verhuisd, ressorteert. Relevante bescheiden en gegevens worden meegezonden.

b. De aanvraag is voorgelegd aan de Minister van Justitie

Van het vertrek van de vreemdeling naar een andere gemeente, hangende de beslissing op de aanvraag, geeft de korpschef (onder referte aan het formulier D16 of de brief waarmee de aanvraag is voorgelegd) kennis aan de Minister van Justitie aan

de korpschef van de politieregio waaronder de gemeente waarheen de vreemde is verhuisd, ressorteert.

7.3 Niet-inwilliging van de aanvraag; de hoorplicht

Indien wordt overwogen om een aanvraag geheel of gedeeltelijk niet in te willigen, behoort een aanvrager van een beschikking, ingevolge art. 4:7 Awb, in de gelegenheid te worden gesteld om (nogmaals) te worden gehoord, voor zover:

- de afwijzing steunt op gegevens die de aanvrager betreffen, en
- deze gegevens afwijken van de gegevens die de aanvrager zelf heeft verstrekt,
- terwijl de afwijking van de aanvraag van meer dan geringe betekenis voor de aanvrager kan zijn.

Er hoeft evenwel niet (nogmaals) gehoord te worden, indien:

- de verstrekte gegevens niet in twijfel worden getrokken, maar deze gegevens gelet op de regelgeving niet tot een inwilliging kunnen leiden;
- innerlijk tegenstrijdige verklaringen zijn afgelegd.

Op grond van art. 4:8 Awb dient de korpschef een belanghebbende, niet zijnde de aanvrager, van wie verwacht wordt dat hij tegen de voorgenomen beschikking bedenkingen zal hebben, te horen indien:

- de beschikking steunt op gegevens die de belanghebbende betreffen, en
- deze gegevens niet door de belanghebbende zijn verstrekt, tenzij
- de belanghebbende niet heeft voldaan aan een wettelijke verplichting om gegevens te verstrekken.

NB: de hoorplicht krachtens art. 4:8 Awb zal voornamelijk bestaan in geval van ambts-halve beslissingen, zoals beschikkingen tot intrekking van een verblijfstitel. De hoorplicht kan met zich meebrengen dat bijvoorbeeld een partner, echtgenoot of een werkgever moet worden gehoord.

7.3.1 Wijze van horen

De korpschef kan bij uitvoering van de hoorplicht op grond van de artt. 4:7 en 4:8 Awb de belanghebbende zowel mondeling als schriftelijke verzoeken om zijn zienswijze kenbaar te maken. De belanghebbende heeft op zijn beurt de keus om schriftelijk of mondeling (ook telefonisch) te reageren (art. 4:9 Awb).

De korpschef dient vast te leggen hoe in een concreet geval aan de hoorplicht op grond van voormelde artikelen uitvoering is gegeven.

NB: het volgen van de procedure ingevolge art. 4:7 Awb schort de behandeltermijn van zes maanden niet op (zie 7.10).

7.4 Aan de vergunning tot vestiging worden geen beperkingen en voorschriften verbonden

De vergunning tot vestiging wordt verleend zonder beperking. Er kunnen aan de vergunning tot vestiging geen voorschriften worden verbonden.

Het is aan een vreemde die houder is van een vergunning tot vestiging toegestaan om arbeid te verrichten. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist.

7.5   Geldigheidsduur van een vergunning tot vestiging

Het is aan de vreemdeling die houder is van een vergunning tot vestiging, toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (art. 10, eerste lid, onder a, Vw). Het verblijfsdocument (bijlage 5a VV) dient telkens vijf jaar na de afgifte daarvan te worden vervangen door een nieuw exemplaar (art. 33, zevende lid. W).

7.6 Verlening of weigering van de vergunning tot vestiging

7.6.1 Aanspraak op een vergunning tot vestiging

Aanspraak op een vergunning tot vestiging hebben vreemdelingen die sinds het bereiken van de 8-jarige leeftijd, gedurende een tijdvak van ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan hun aanvraag, hun hoofdverblijf in Nederland hebben gehad, welk verblijf op grond van de artt. 9-10 Vw was toegestaan. Aan deze vreemdelingen kan de vergunning tot vestiging slechts worden geweigerd op de gronden genoemd in art. 13, derde lid, Vw (zie 7.7.1).

De kopschef dient deze vreemdelingen ambtshalve mededeling te doen van de mogelijkheid een aanvraag om een vergunning tot vestiging in te dienen.

Dit kan bijvoorbeeld geschieden bij indiening van de vijfde aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de (afhankelijke) vergunning tot verblijf.

Aan vreemdelingen die in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging en die aan de overige vereisten voldoen, moet deze op een daartoe ingediende aanvraag ook steeds worden verleend.

In zulke gevallen kan derhalve niet worden volstaan met verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf.

Vreemdelingen aan wie het is toegestaan om een (definitieve) beslissing over hun voortgezet verblijf in Nederland af te wachten, kunnen geen aanspraak maken op een vergunning tot vestiging.

Voor het verkrijgen van een vergunning tot vestiging gelden bijzondere regels voor Belgen en Luxemburgers (art. 99, eerste lid, Vb; zie B4).

Voor het verkrijgen van een vergunning tot vestiging door Turkse werknemers wordt verwezen naar B419.1.

7.6.2 Hoofdverblijf

Vijf jaar hoofdverblijf in Nederland, onmiddellijk voorafgaande aan de aanvraag om een vergunning tot vestiging, is één van de voorwaarden voor verlening van een vergunning tot vestiging (zie 7.6.1). Het gaat hier om verblijf op grond van één van de art. 9, 9a of 10 Vw.

Een **vreemdeling** heeft zijn hoofdverblijf in Nederland, wanneer hij duurzaam in Nederland verblijft. Dit kan onder meer blijken uit het feit dat de vreemdeling is ingeschreven in het **bevolkingsregister** van een Nederlandse gemeente of in Nederland een adres heeft waar hij geregeld kan worden aangetroffen.

Een vreemdeling wordt tevens geacht zijn hoofdverblijf in Nederland te hebben indien hij beschikt over een vergunning tot verblijf voor het verrichten van arbeid die geheel of gedeeltelijk buiten Nederland plaatsvindt (zie B11), alsmede indien en zolang hij feitelijk de echtgenootpartner is van een ambtenaar, bedoeld in artikel 17, eerste lid, of artikel 8, derde of vierde lid van het reglement van Dienst Buitenlandse Zaken die uitgezonden is (geweest) naar een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland.

Indien de houder van een vergunning tot vestiging zijn hoofdverblijf buiten Nederland vestigt (art. 14, tweede lid, Vw) - ongeacht de duur van zijn afwezigheid uit

Nederland -, wordt zijn vergunning ingetrokken. De korpschef is gemachtigd om de vergunning tot vestiging namens de Minister van Justitie in te trekken (zie 7.9.2).

In geval van verblijf in het buitenland voor het vervullen van militaire dienstplicht en wegens detentie geldt een bijzondere regeling, zie B21.

Heeft de vreemdeling op grond van deze bijzondere regeling zijn hoofdverblijf in Nederland behouden, dan tellen de perioden van tijdelijke afwezigheid uit Nederland mee voor de berekening van de hierbovengenoemde termijn van het hoofdverblijf in Nederland.

Voor de vaststelling dat een vreemdeling zijn hoofdverblijf heeft verplaatst, wordt rekening gehouden met de wil van de vreemdeling, voor zover deze blijkt uit zijn gedragingen.

Indicaties voor verplaatsing van het hoofdverblijf zijn bijvoorbeeld:

- uitschrijving uit de gemeentelijke basisadministratie;
- mededeling aan de korpschef van vertrek naar het buitenland;
- het nemen van ontslag of bedrijfsbeëindiging;
- het opzeggen van een bank- of girorekening;
- gebruikmaking van remigratiefaciliteiten;
- afmelding bij de belastingdienst wegens vertrek naar het buitenland;
- GAK-uitkeringen aan woonadres in het buitenland;
- afkoop van pensioenrechten; en
- ontruiming van de woning en het over de grens brengen van de inboedel.

Indien daarentegen de vreemdeling de korpschef er tevoren van in kennis heeft gesteld dat hij tijdelijk, maar niet langer dan negen maanden, in het buitenland beoogt te verblijven, dan is dit een indicatie dat de vreemdeling zijn hoofdverblijf niet heeft verplaatst.

Bij een onafgebroken verblijf buiten Nederland van meer dan negen maanden binnen een tijdvak van een jaar, wordt aangenomen dat de vreemdeling zijn hoofdverblijf elders heeft, ongeacht de wil van de vreemdeling.

Als gevolg hiervan is het mogelijk dat de vreemdeling gedurende ten hoogste negen maanden in het buitenland verblijft voor een tijdelijk doel, zoals familiebezoek, studie e.d.

Dit is slechts anders indien de vreemdeling aannemelijk maakt dat de overschrijding van de termijn van negen maanden hem niet is toe te rekenen.

Indien echter de vreemdeling jaarlijks voor een periode van ten minste zes maanden in het buitenland verblijft, wordt met ingang van het derde jaar aangenomen dat hij het centrum van zijn activiteiten heeft verlegd en dat hij zijn hoofdverblijf niet langer in Nederland heeft, tenzij betrokkene het tegendeel aannemelijk maakt.

Aan een vreemdeling die gedurende een tijdvak van tien jaar onmiddellijk voorafgaande aan zijn aanvraag zijn hoofdverblijf in Nederland heeft gehad, welk verblijf op grond van de artt. 9, 9a en 10 Vw was toegestaan, kan de vergunning tot vestiging niet meer op grond van het ontbreken van (duurzame) middelen van bestaan worden geweigerd (art. 13, vierde lid, Vw).

7.7 Gronden voor weigering van de vergunning tot vestiging (art. 13, derde lid, Vw)

7.7.1 Algemeen

Aan een vreemdeling die aanspraak heeft op een vergunning tot vestiging (zie 7.6.1) kan de **vergunning** slechts worden geweigerd:

- a. indien niet redelijkerwijs is gewaarborgd dat de vreemdeling duurzaam zal kunnen **beschikken** over voldoende middelen van bestaan (zie 4.2) en indien het **hoofdverblijf** nog geen periode van tien jaar heeft geduurd; of
- b. indien de vreemdeling een ernstige inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust, de openbare orde of een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid (zie 4.3).

Het feit dat de aanvrager houder is van een vergunning tot verblijf verleend voor een naar zijn aard tijdelijk doel, is op zichzelf onvoldoende grond voor weigering van de vergunning tot vestiging. Van verblijf voor een tijdelijk doel is bijvoorbeeld sprake bij studenten en hun gezinsleden, alsmede bij verblijf voor medische behandeling.

Wel zal in deze gevallen de vergunning tot vestiging meestal kunnen worden geweigerd, omdat niet is gewaarborgd dat de vreemdeling duurzaam zal kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan (zie 7.7.2).

In verband met weigering van een vergunning tot vestiging gelden bijzondere bepalingen voor:

- secundaire migranten (zie B2);
- Belgen en Luxemburgers (art. 99, tweede lid, Vb; zie B4);
- onderdanen van de Republiek Suriname op wie de Overeenkomst van 1975 inzake verblijf en vestiging nog van toepassing is (zie B10).

7.7.2 Middelen van bestaan

a. Voldoende middelen van bestaan

De vergunning tot vestiging kan worden geweigerd, indien de vreemdeling niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Onder voldoende middelen van bestaan wordt verstaan: een zelfstandig **netto-inkomen** dat ten minste gelijk is aan het bestaansminimum in de zin van de Abw (zie 4.2).

Als voldoende middelen van bestaan wordt ook aangemerkt:

- een **uitkering** op grond van de Wet **arbeidsongeschiktheidsverzekering**, gebaseerd op een arbeidsongeschiktheidspercentage van 55% of meer op basis van een volledige **werkweek**;
- een gezinsinkomen ten minste gelijk aan het bestaansminimum in de zin van de Abw ingeval van vreemdelingen aan wie ten minste vijf jaar verblijf is toegestaan als (**huwelijks**)**partner** van een Nederlander of van een vreemdeling met een **verblijfsrecht** in Nederland op grond van art. 9 of 10 Vw en die geen zelfstandig inkomen hebben.

NB: zie B2 voor secundaire migranten.

b. Duurzaamheid van de bestaansmiddelen

Aan vreemdelingen die beschikken over voldoende middelen van bestaan kan de vergunning tot vestiging worden geweigerd, indien niet is gewaarborgd dat de inkomsten

duurzaam zijn, dat wil zeggen gedurende nog ten minste één jaar ter beschikking staan.

Middelen van bestaan uit hoofde van de Werkloosheidswet worden als duurzaam aangemerkt bij een uitkeringsduur van nog ten minste drie jaren.

Bijzondere categorieën

1. Buitenlandse werknemers (zie *B11*) Ten aanzien van buitenlandse werknemers kan op grond van een of meer van de volgende omstandigheden worden aangenomen dat de duurzaamheid van de inkomsten niet gewaarborgd is:

- er is gebleken van een onregelmatig arbeidspatroon; hiervan kan sprake zijn, indien de vreemdeling in de vijf aan de aanvraag voorafgaande jaren veelvuldig van werkgever is veranderd of indien de vreemdeling gedurende langere tijd of meermalen ten laste is gekomen van de openbare kas;
- het staat niet vast dat voor de werknemer uitzicht bestaat op werkgelegenheid voor nog ten minste één jaar;
- de vreemdeling is korter dan één jaar bij zijn huidige werkgever in dienst; de vreemdeling kan na het verstrijken van dat jaar eventueel wel voor een vergunning tot vestiging in aanmerking komen.

2. Verblijf voor een tijdelijk doel De duurzaamheid van de bestaansmiddelen is niet verzekerd wanneer het gaat om vreemdelingen aan wie slechts voor een tijdelijk doel verblijf is toegestaan (bijvoorbeeld studenten en hun gezinsleden of bij verblijf voor medische behandeling). Deze vreemdelingen mogen, op grond van de beperking waaronder de vergunning tot verblijf is verleend, geen economische activiteiten verrichten (bij verblijf voor studie of medische behandeling of als gezinslid). Indien zij willen gaan werken dan dienen zij een wijziging van de beperking te vragen voor het verrichten van arbeid in loondienst.

Voor wijziging van de beperking zal slechts aanleiding kunnen bestaan, indien daarmee een wezenlijk Nederlands belang is gediend of wanneer er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard. Aansluitend kan als aan alle voorwaarden wordt voldaan een vergunning tot vestiging worden verleend.

3. Verblijf op grond van een afhankelijke titel De duurzaamheid van de bestaansmiddelen wordt geacht niet te zijn gewaarborgd zolang een vreemdeling op een afhankelijke titel in Nederland verblijft en betrokkene in geval van verbreking van de (huwelijks)relatie niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf (zie *B1*).

7.7.3 Ernstige inbreuk op de openbare rust, de openbare orde of ernstig gevaar voor de nationale veiligheid

Een vergunning tot vestiging kan worden geweigerd op grond van een ernstige inbreuk op de openbare rust, de openbare orde of een ernstig gevaar voor de nationale veiligheid (art. 13, derde lid, onder b, *Vw*).

Bij de toepassing van deze bepaling wordt het volgende beleid gevoerd.

Een vergunning tot vestiging kan op grond van art. 13, derde lid, onder b, *Vw* worden geweigerd indien de aard en de ernst van het strafbaar feit daartoe, mede gelet op het strafvonnis en de duur van het verblijf van de vreemdeling in Nederland, aanleiding geven.

De in 4.3 uiteengezette criteria voor ontzegging van voortgezet verblijf aan de houder van een vergunning tot verblijf zijn in dit geval van overeenkomstige toepassing.

Een vergunning tot vestiging wordt niet geweigerd op grond van feiten die ten aanzien van de houder van een vergunning tot verblijf niet tot ontzegging van voortgezet verblijf zouden kunnen leiden.

7.8 Intrekking van de vergunning tot vestiging

7.8.1 Gronden waarop de vergunning tot vestiging kan worden ingetrokken (art. 14, eerste lid, Vw)

De vergunning tot vestiging kan worden ingetrokken, indien de vreemdeling:

- a. onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot het verlenen van een vergunning tot vestiging; of
- b. bij herhaling een bij de Vw strafbaar gesteld feit heeft begaan; of
- c. bij rechterlijk gewijsde is veroordeeld wegens het opzettelijk begaan van een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd; of
- d. een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

De toepassing van art. 14, eerste lid, aanhef en onder c, Vw vindt plaats overeenkomstig het in 4.3 uiteengezette beleid.

7.8.2 Bij verplaatsing van het hoofdverblijf wordt de vergunning tot vestiging ingetrokken (art. 14, tweede lid, Vw)

De vergunning tot vestiging wordt ingetrokken, indien de houder daarvan zijn hoofdverblijf buiten Nederland vestigt (art. 14, tweede lid, Vw).

Zie voor de bepaling van het hoofdverblijf onder 7.6.2.

7.9 Beslissingsbevoegdheid

7.9.1 Bevoegdheid tot verlening of weigering van de vergunning tot vestiging (art. 13, eerste lid, Vw en art. 22a VV)

De Minister van Justitie is bevoegd tot het verlenen of weigeren van de vergunning tot vestiging (zie modellen D29-6 en D29-7).

De korpschef is hierbij gemachtigd deze beslissingen namens de Minister van Justitie te nemen.

De korpschef is echter niet gemachtigd om een vergunning tot vestiging te weigeren aan een Belg of Luxemburger (zie B4) en aan Surinamers.

Is er grond voor weigering van de vergunning tot vestiging aan een Belg, Luxemburger of Surinamer, dan moet de aanvraag worden voorgelegd aan de Minister van Justitie (zie A2).

De korpschef moet het exemplaar van de aanvraag dat bij hem berust toezenden aan de Minister van Justitie, indien hij de aanvraag ter beslissing of voor het vragen van een bijzondere aanwijzing voorlegt.

7.9.2 Bevoegdheid tot intrekking van de vergunning tot vestiging (art. 13, eerste lid, Vw en art. 22a VV)

De Minister van Justitie is bevoegd de vergunning tot vestiging in te trekken.

De korpschef is hierbij gemachtigd om de vergunning tot vestiging namens de Minister van Justitie in te trekken, indien de houder daarvan zijn hoofdverblijf buiten Nederland vestigt (art. 14, tweede lid, Vw).

Voor de vaststelling dat de vreemdeling zijn hoofdverblijf heeft verplaatst, zie 7.6.2; in de beschikking tot intrekking van de vergunning tot vestiging worden overwegingen opgenomen overeenkomstig model D29-8. Bij twijfel omtrent de vraag of er sprake is van verplaatsing van het hoofdverblijf dient de korpschef contact op te nemen met de IND.

In de overige gevallen (art. 14, eerste lid, Vw) moet de korpschef, indien er naar zijn oordeel gronden zijn voor intrekking van de vergunning tot vestiging, daartoe een voorstel doen aan de Minister van Justitie door middel van model D16.

7.10 Beslistermijn

Op de aanvraag dient zo snel mogelijk te worden beslist, dit gelet op de beslistermijn van zes maanden (art. 15e Vw).

7.11 Kennisgeving van beschikkingen

De kennisgeving van beschikkingen betreffende de vergunning tot vestiging en de uitreiking en inhouding van verblijfsdocumenten in verband daarmee worden behandeld in 10.